

– Ами ето какво съм направил. Изкарах някой лев и се прибирам у дома.

Добре, ама двамата братя се погледнали в очите. Решили да му скроят капан, че да го убият и да му вземат парите. Тръгнаха си заедно към родното място. Вървяли, вървяли и стигнали до един геран. Огледали го и рекли:

– Ех, какъв хубав геран и каква бистра вода има в него! Елате да се огледаме в герана.

Малкият брат се досетил какво го чака и рекъл:

– Не мога, братя мои, аз съм много уморен човек. Ще седна да си отпочина, а вие се гледайте, колкото ви душа иска.

А техният план бил да го хванат и да го хвърлят в герана. Но момчето не отишло, защото се досетило какво му мислят родните му братя. Тогава той им предложил:

– Чуйте ме какво ще ви предложи, братя! Вашата цел е да ме убие и да ми вземете парите. Но елате сега тук. Колкото пари имам, ще ги разделя на тримата. Не ме погубвайте, само не ме убивайте!

Онези двамата се съгласили, станали и си тръгнали. Абре-убре, пристигнали в родната си къща. Баща им много се зарадвал и като си поотпочинали, извикал ги и ги запитал:

– Хайде сега, синове мои, да разкажете патилата си. Как прекарахте, какво направихте? Разкажете ми всичко.

– А бе, татко, как прекарахме ли? – започнал най-малкият брат.
– Ами, тръгнахме и стигнахме до един кръстопът. Големият брат ми посочи единия път и аз тръгнах по него. Те пък заедно хванаха по друг. Къде отидоха, какво правиха – не знам, но пари не можах да спечелят. На датата се прибрахме по същия път. Добре, ама като поехме насам, стигнахме до един геран. Двамата ми братя отидоха да видят герана. Извикаха и мен да се огледам уж в него, но тяхната цел беше да ме хвърлят вътре и да ми вземат парите. Аз не отидох на герана. Казах им: щом имате желание да ме убие, тези пари, които спечелих с честен труд, ще ги разделим на тримата. Само и само да не ме убият. Те се съгласиха, дадох им от парите си, а на мен оставих само някой лев. Така ме оставиха жив и сега говоря пред теб.

Като чул разказа на най-малкият си син, бащата казал:

– А, такава ли била работата!

– Такава е.

– Ами защо така, бе момчета?